Ч. 19. Середа 7 лютого (25 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Урядовий голос в справі виборчої реформи. — Події на Креті. — Хінська република. — З Портуґалії.

Урядова „Gazeta Lwowska“ з дня 4 с. м. оповістила такий комунікат:

З огляду на суперечні, а в части навіть фантастичні вісти, які вже і в праси знайшли відгомін, про становище і наміри правительства в справі соймової виборчої реформи можемо запевнити, що внесене правительственого проєкту могло би наступити аж в пізнійшім часі, коли би що до основ тої реформи осягнено порозуміне між партиями і тілько тоді, коли би після осягнення прінціпіяльного порозуміня обі національні сторони бажали собі внесеня такого національного проєкту, або бодай можна було вносити, що они собі того бажають.

П. Намістник в переговорах між презесами польских і руских клюбів в справі виборчої реформи обмежує ся до ролї посередника, який підпирає доведенє до порозуміня.

Представлений п. Намістником в єго власнім імени проєкт, який посередничить в основних питанях і змагає до вирівнаня істнуючих ріжниць, є такий:

1) Участь Русинів в соймі має бути така сама, яку мають в репрезентациї Галичини в Державній Раді, т. є. 26⁴/₁₀% загалу членів сойму.

2) Число членів Краєвого Виділу Русинів має виносити 2 на 8 евентуально 7 членів Виділу.

3) З посеред членів Краєвого Виділу краєвий Маршалок буде визначати двох своїх заступників в Краєвім Виділі: одного Поляка і одного Русина.

4) Русинам, що засідають в соймі, має бути признане право вибору руских членів Краєвого Виділу, дальше членів соймових комісий в числї, відповідаючім їх відношеню до загального числа членів сойму, вкінци право вибору до тих інституций, до яких вибирає сойм, ненарушаючи однако застереженого Краєвому Виділови права що-до пропозиций в справі Краєвого Банку.

5) В дотеперішній міскій куриї, а також в міскій куриї загальній, яка має бути утворена, будуть утворені окремі виборчі округи з посеред тих виборців, що при послідній переписи населення записали руску мову як свою мову розговірну і буде установлене відповідне число руских округів взгл. мандатів.

6. В куриї сільских і маломіских громад буде заведена двомандатова пропорціональна система, яка істнує при виборах до Державної Ради, однако зі змінами, подиктованими досьвідом, щоби уникнути трох взгл. чотирох виборчих реченців і вибір упростити. Процент голосів, вимаганий при першім реченци для вибору посла більшости і меншости, має бути знижений. Великим упрощенєм вибору буде впрочім, що на випадок принятя першої точки пропозиций, територия двомандатових округів буде значно менша.

7. В краєвім статутї буде точно означена теперішна компетенция сойму в тій стилізациї, на яку згодить ся правительство.

8. В краєвім статутї буде уміщена постанова, що орґанізация громади і повітової Ради має опирати ся на основах заступництва інтересів, а також постанова, що на випадок злученя двірского обшару з громадою, двірский обшар може собі застерегти виконуванє місцевої полициї“.

„Matin“ доносить з Канеї, що оружні відділи Кретийців тягнуть з місця на місце і мордують як християн так також мусулман. На цілій Креті має панувати повна анархія. Ворохобні збори, що відбули онагди перше засіданє, зуміли склонити всі сторонництва до згоди на то, щоби нове кретийске правительство мало назву „ворохобного правительства“.

„Echo de Paris“ одержало телеґраму, після якої народні збори змінили виконну власть в тимчасове ворохобне правительство, котре іменем грецкого короля зложило присягу на грецку конституцию.

Очевидно, що зі сторони Туреччини по

Чоловік без назвища.

(З анґлїйского — В. Оттоленґі).

(Конець).

— Маєте знову цікаву пригоду, пане Барнес? — запитала молода дама. — Оповіджте менї єї, прошу вас.

— На жаль не маю нїчого особлившого в руках. Ваш отець знову говорив о тім, щоби купив собі ровер і я власне хочу єму поручити...

— Тато вже купив ровер.

— Справдї? Якої системи вибрав?

— Сего не знаю; але він стоїть на долинї, може хочете єго оглянути.

— Шкода труду, панно Рожо. Я не маю довіря до нових моделів, а коли ваш отець якраз такий купив, нїчого не скажу єму о новій системі, щоби він свого купна не жалував. Але прийшло менї на думку, що я радо оглянув би голову лося, котрого ваш тато забив; він вже виханий.

— Так, єго вчера принесли; погане страшило! Ходіть до їдальнї, пане Барнес.

Они зійшли по сходах на долину до їдальнї і пан Барнес подивляв одушевлений ловецку добичу свого приятеля. Підчас коли Рожа стягала занавіси в їдальни, мав він досить часу оглянути докладно ровер на коритари.

Коли він потім ще хвилину розмовляв з Рожею, пояснив він, що не може довше чекати, попращав єї і попросив, щоби сказала вітцеви, що пан Барнес просить єго до себе на завтрішний день на 12 годину.

Точно в означенім часї замельдовано пана Ремінґтона аґентови, котрий знаходив ся в своїй приватній комнатї в товаристві пана Мічеля.

— Прошу просити пана Ремінґтона — сказав пан Барнес.

Запрошений увійшов і заки ще міг позбути ся здивованя, що третого застає в комнатї, забрав аґент голос.

— Пане Мічель — сказав він — позвольте менї представити вам пана Мортімера І. Ґольдіє, славнозвістного в кругах шпортових, бо пан Мортімер виграв першу нагороду за їзду на ровери, переїхавши милю в короткім часї від години 56 мінут.

При тих словах дивив ся пан Барнес питаючо а заразом радо то на одного, то на другого. Пан Мічель переняв ся дуже таким поясненєм, підчас коли пізнаний упав на крісло і голосом, в котрім дрожало переражене, закликав:

— Як, на всьо у сьвіті, ви се винайшли?

— Се не було дуже трудно — відповів аґент — але я можу вам ще більше сказати, представити вам вашу минувшість, знаючи, що ви відискали вашу память і можете осудити, чи то, що я вам скажу, є правда.

Пан Барнес поглянув загадочно на пана Мічеля, задля чого той пан засьміяв ся сердечно; вкінци сказав:

— Мусимо признати свою низшість, Ґольдіє; пан Барнес перевисшає нас!

— Але я би хотів знати, як пан Барнес се видобув — наставав Ґольдіє.

— Про се розповім вам дуже радо — відповів пан Барнес. — Пан Ґольдіє оповідав менї, що загубив свою ідентичність; та пригода, як я єго запевнив, є дуже цікава, бо є богато людий, що забувають свою минувшість, а навіть забувають своє імя, але нїякий з тих, що забув імя, не був сьвідомий сего!

— Дуже важний случай — замітив пан Мічель.

— Друга важна точка — говорив дальше аґент — була, що хотяй ви забули свою минувшість, ви знали добре Новий-Йорк, бо ви легко без проводирів знайшли мій дім. Ся обставина спонукала вас піти до Центрального парку, і ви добре трафили туди.

— Чи ви казали мене слїдити?

— Ви були слїджені — відповів аґент, усьміхаючи ся. — Слідив вас оден мій шпіон а в части я сам. Але позвольте менї вернути до нашого інтервю. Ви казали менї, що ви замельдували ся яко М. І. Ґ. Ремінґтон а се богато помогло, як ви самі побачите. По тім виняли ви годинник з кишенї а в маленькім зеркалї над моїм бюрком заважив я напись на куверті вашого годинника. Я обернув ся скоро до вас і розпитував дещо про годинник, почім

роблено всї можливі кроки до здавленя ворохобні.

Хіньский цїсарский едикт поручаючий Юаншікаєви утворене републики буде імовірно оповіщений аж по окінченю приготовлень на полудни Хіни. Юаншікай старає ся наклонити републиканьске правительство в Нанкині, аби оно передало цїлу свою власть на него, так аби міг правити в цїлій Хінї аж до хвилї, коли народні збори виберуть нове правительство і ухвалять нову конституцію. Сумнїваються, ся, чи републиканцї в Нанкинї згодять ся на то, так що до якогось часу були би в Хінї побіч себе два републиканьскі правительства.

До берлиньских часописий доносять з Лїсбони, що правительству удало ся вже арештувати всїх провідників теперішного заворушеня. В руки властий дістала ся простора кореспонденция, з якої виходить, що властивими виновниками послїдних заворушень були монархісти, що між провідниками страйку а заграничними комітетами роялїстів були тісні зносини та що гроші на страйк надходили головно з заграницї. Щоби справу сю як слїд вияснити, арештовано 5 бувших мінїстрів з часів монархії і провідників монархістів Ацеведу і Франка.

Новинки.

Львів, 6 лютого 1912.

— **Відзначенє і іменованє.** Є. В. Цїсар надав лїкареви дрови Петрови Сушкевичеви у Львові кавалерский хрест ордера Франц Йосифа. — П. Мінїстер просьвіти іменував суплента гімназії в Золочеві, Матія Каспржака провізор. головним учителем в учительскій семинариї в Чернівцях.

— **Затвердженє вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір Стан. Богдановича, б. власт. більш посіл. в Товмачи на презеса а о. Едв. Табачевсього р. к. пароха в Товмачи на заступника презеса Ради пов. в Товмачи; — Вал. Кржечуновича власт. більш. посіл. в Яричеві новім на презеса, а Мих. Склепіньского, нач громади в Замарстинові на заступника презеса Ради повіт. у Львові; дра гр. Ая. Скарбка посла до Ради державної і сойму, власт. більш. посіл. в Беньковій Вишни на презеса а о. Волод. Фридля р. кат. пароха в Комарнї на заступника Ради повітової в Рудках.

† О. Йосиф Делькевич др. сьв. Богослова, бувший професор і ректор львівского унїверситету, почетний крилошанин перемиської капітули і довголїтний предсїдатель „Народного Дому“ у Львові, помер дня 4 лютого в 90-ім року житя. Похорон відбув ся нинї з церкви Успения Пр. Д. Мариї на Личаківске кладовище.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazdy“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В середу 7. с. м. другий раз „Оповісти Гофмана“, опера в 4 діях з прольогом Офенбаха.

В четвер 8 новинка „Золоте руно“, драма в 3 діях Ст. Пшибишевского.

В пятницю 9 „Міра Ефрос“, обряз з жидівского житя зі співами і танцями в 5 діях Я. Гордіна.

В суботу 10 другий раз „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Фр. Легара.

— **Траґічна смерть винахідника.** З Парижа доносять про таку подію: Кравець Райхельт, котрий хотів випробувати винайдене ним одїнє до безпечного спадання з висоти, призначене для летунів, скочив онодги в тім одїню з першої плятформи вежі Айфля. Прилад однак не функциовував як слїд і Райхельт впавши на землю зломив собі хребет і обі ноги та погиб на місци. Поліция дала єму буля позволенє зробити лиш того рода пробу з лялькою а також приятелї відраджували єму робити пробу зі згляду на сильний вітер. Винахідник був однак так сильно переконаний о знаменитости свого винаходу, що на то все не зважав. Рідня Райхельта проживає у Відни.

— **З зелїзниці.** З причини заметелий снїгових здержано аж до відкликаня загальний рух на зелїзници Тернопіль-Збараж. Вчера здержано також на ново з причини сильних морозів курс возів турнусових межи Львовом а Чортковом.

— **Заметелї і морози.** З ріжних сторін Европи доносять о великих заметелях снїгових і морозах. В Неаполи п. пр., де звичайно в сїй порі буває тепло, була онодги така заметель снїгова, що з тамошної пристанї не могли відплисти транспорти войска до Тріполіса. — Вчера рано було в Берлинї 25 степенів, а в декотрих сторонах над Реном навіть аж 30 степенів морозу. — У Львові було онодги над раном 21 степ. Цельзия морозу, але в день значно потеплїло. За то лежать у Львові на улицях цїлі гори снїгу, так що вози і ваґони трамваєві лиш з трудом можуть розминати ся. — В Триєстї була від онодги вечера до вчера полудня така заметіль, що рух трамваїв треба було зовсїм застановити. Подібна вість наспіла і з Будапешту. Від вчера рана паде там снїг, а улиці міста так засипало, що рух стає просто неможливий. Зі всїх сторін Угорщини доносять о великих заметелях і таких масах снїгу, що спричиняють перерви і опізненя в руху зелїзничім.

З Ґрацу доносять: В місті, з причини заметелї рух став ся неможливий, тим більше, що маґістрат снїгу з улиць не усуває. Бурмістр заявив, що з причини обструкциї социяльних демократів в радї міскій, котра не дає залагодити буджету, маґістрат не має гроший на усуванє снїгу.

— **З судової салї.** Перед судом присяжних ставав вчера Федько Боровий, 20-лїтний паробок, обжалований о то, що в падолистї 1911 р. в товаристві 11-лїтного Мартина Майдана напав на селянина Івана Зїнька, вертаючого з Немирова в трохи підпитім станї і перевернувши его, зрабував єму полярес з 1 кор., ремінь і ножик. Крім того обжалований обікрав еще трох инших селян, котрі підпивши собі, полягали при дорозї і позасипляли. Сьвідки зізнали обтяжаючо для обжалованого. Дивним лиш видавав ся факт, що як обрабований так і обікрадені то люди сильні, високого росту, а обжалований то малий нужденний хлопчище. В виду того трибунал старав ся виснити справу в тім напрямі, чи був то дїйстно рабунок чи лиш звичайна крадїж.

Розправа відбувала ся під проводом рад. Віслоцкого, обжаловував прокуратор Сивуляк, а боронив др. Як. Кржеменьский. Трибунал предложив судиям присяжним питаня в напрямі рабунку і крадежі. Присяжні заперечили всї питаня, в виду чого трибунал увільнив обжалованого. Позаяк прокуратор не вніс жалоби неважности, то вирок став правосильний. Розправі тій прислухувала ся цїла жандармска школа разом з офіцирами і інструкторами.

— **Р. Т. П. не купує** анї уживаних почтових марок, анї инших неужитків, лише занимає ся збіркою. Марки і взагалї неужитки не мають вартости у малій скількости для широких кругів і они у нас марнують ся, але зібрані у більшій скількости і посортовані представляють значну вартість, длятого кождий сьвідомий і ощадний чоловік радо складає всякі неужитки як старі ґазети і книжки, записані зошити, восковий папір з тютюну, уживані всякі марки, фляшки, корки, навіть найменші ку-

---

ви его скоро сховали і вимиваючо відповідали що се стара родинна памятка. Чи можете менї ласкаво пояснити, як ви се могли знати, коли ви забули, хто ви взагалї є.

— Зловив ся, Ґольдіє, зловив ся! — сьміяв ся пан Мічель.

— Справдї, то було дуже дурне з моєї сторони — додав пан Ґольдіє сьміючи ся.

— Я був переконаний о тім — говорив аґент дальше — що напись на вашім годиннику має щось спільного з вашим назвиском. Ще два дуже цікаві відкритя зробив я в часї нашої розмови: раз коли отворив ся ваш сурдут, побачив я на вашій камізельцї маленьке колесо, відзнаку „Товариства американьских наколесників“. Назвиско записане в готели було після вподоби, але ваша прикмета, яко наколесника напровадила мене на думку, що сей шпорт лучить ся добре з вашим назвиском.

— Ай, тепер буде справа цікава — перебив пан Мічель.

— Записане назвиско, котре я зовсїм природно в книзї віднайшов, було звістне. Три придомки є рідкостию, а чоловік без памяти і може тяжше так богато вибрати. З якої причини в тім случаю вибрано якраз ті три букви? Здогад, що они представляють назвиско правдиве, був близький, бо при вибираню псевдоніму уважає ся звичайно, щоби властиве назвиско змінити. Але і послїдне назвиско „Ремінґтон“ може бути дуже значуче. Ремінґтони виробляють оружиє, машини до шитя і ровери. Отже наколесникови було звістне назвиско „Ремінґтон“. Я впав сейчас на думку, що Ґольдіє може бути аґентом фабрики роверів Ремінґтонів і тому відвернув я его від якого небудь занятя в тім дни. М. І. Ґ. вказує також хустина до носа, котру я вам в Центральнім парку украв, пане Ґольдіє, і скріпила мене в моїх здогадах що до вашої ініцїятиви.

— Значена білизна при собі! — закликав пан Мічель. — Не будемо могли нїколи з вас зробити правдивого злочинця, пане Ґольдіє!

— Се було би найбільшою моєю журбою!

— Се було би лїпше — говорив дальше аґент.

— Як би я не мав вашої хустини, бо при перечитуваню спису членів „Тов. американьских наколесників“, як також по нагородї заступників Ремінґтона міг я вишукати ваше назвиско. Вернувши до моєї контори, одержав я богато обіцюючу вістку від мого шпіона. Ви пішли до отвертого телефону і закликали-сте когось. Мій шпіон довідав ся, через відбитку, що ви кликали готель при пятім бульварі. Єго змилила та вістка, але мене запевнила, що той з ким ви говорили, пішов до готелю.

Се було о 12 годинї і так зужив я день і вчера о тім самім часї удав ся я до готелю пятого бульвару і умістив ся в середнім бюрі телефонїчнім, в надії, що дощо довідаю ся з вашої розмови. Вправдї се менї не удало ся, але хто опише моє радістне здивованє, коли я побачив пана Мічеля при телефонї.

— Як то? — запитав сей.

— Але коли я вас побачив, переглянув я цїлу гру! Ви зробили менї таку несподїванку, щоби випробувати мою здібність. Я найшов ровер пана Ґольдіє у вашім домі і видів, що се був „Ремінґтон“. Я взначив собі число і поспішив до денника де суть упорядкувані числа роверів Ремінґтона і там показало ся, що число 5086 мав пан Ґ. І. Мортімер, що є знаменитим їздцем, а котрого властиве назвиско є Мортімер І. Ґольдіє. Годинник се надгорода а напись зараз би вас зрадила пане Ґольдіє як би ви его позволили менї оглянути.

— Тому власне я сховав его скоро до кишенї.

— Я сказав вже — говорив аґент — що я і без хустини скоро прийшов би до цїли, бо коли я побачив спис членів Тов. наколесників перейшов я тілько „Ґ-є;“ і без хустини був би я переглянув рубрики „Ґ“, І і М і сейчас відкрив псевдонїм.

— Ви знаменито розвязали свою задачу, пане Барнес! — сказав Мічель. — Я просив Ґольдіє через кілька днів грати ролю чоловіка без назвиска, щоби пожартувати собі з вас, але місто того ви висьміяли нас, як менї здає ся.

— Алеж мої панове, тому що ви утратили малу забаву, винен менї один з вас добрий обід, як я добре розсудив.

— Дуже радо! — сказав Мічель.

— Не ви — перебив пан Ґольдіє — через мою неосторожність стратили ми забаву, що я возьму на себе обовязок.

— Робіть собі між собою що хочете — закликав пан Барнес, але ходім скоро бо я дуже голодний.

І они пішли на обід.

сні всяких металів, стару одіж, лупину з помаранч і т. п. та жертвує їх на цїли Р. Т. П., яке дохід з того обертає на удержанє приватних шкіл і бурс.

Марки повинні бути неушкоджені і найлїпше витяти з папером а лупина з помаранч у більших незіпсованих кусніх. Марки можна пересилати почтою в 5 кльґ. пачках, або в паперових мішочках яко прібки без вартости.

Лупину з помаранч можна вкидати до розставлених на се у Львові скринок, а прочі неужитки можна складати в руских склепах і в канцеляриях товариства ул. Мохнацкого 12.

З провінциї можна передавати неужитки до Львова через знакомих при нагоді поїздок, або складати їх філїям Р. Т. П. Почтою пересилати неоплатить ся. По неужитки у Львові висилає Товариство на кожде жаданє свого служачого, при чім треба подати точну адресу.

— Застрілений росийскими салдатами. Недавно тому доносили ми о якімсь загадочнім убийстві, доконанім на росийскій граници в Новоселиці. Одна з варшавских ґазет вияснює тепер сю справу як слідує: Двох стражників росийских знайшло на березї ріки тіло елеґантно убраного мужчини. Повідомлена о тім жандармерия австрийска прибула разом з судоволікарскою комісиєю на місце пригоди. Сконстатовано, що нещасливий погиб від карабіновоі кулї а тіло лежить вже від кількох днів.

Тимчасом зголосив ся до властий якийсь молодий чоловік в товаристві селянина з Новоселиці. Він представив ся яко К., слухач медицини в Цїриху і розповів, що спільно з убитим, котрому на назвище Димитрий Сабанов, приїхав з Цїріха, де оба студиювали медицину, щоби перебрати ся через росийску границю. Не маючи леґальних паспортів, ужили посередництва якогось селянина пачкаря. Коли перекладали ся через границю, посипав ся на них з росийскої сторони град куль карабінових. Сабанов поцїлений в само серце погиб на місци а він з провідником сховали ся і вернули відтак на австрийску сторону. Наконець подав яко річ певну, що Сабанов мав при собі 300 франків. В справі тій веде ся слїдство.

— Дешеве мясо. В однім з львівских часописий появляв ся від довшого часу анонс поручаючий сьвіже волове мясо, телятину і свинину по 4 кор. 80 сот. за 5 кільо за послїплатою. Замовляти треба — так було сказано в анонсї — під адресою Ґ. Яков Герін ч. 12 Угорщина. Отже в понедїлок зголосив ся на поліції кухар Йосиф Сохацкий і предложив посилку, яку одержав від згаданої фірми на своє замовленє. На переказї була печатка: Hoffman Samuel Herinco, Ungarn Сама же пересилка так виглядала: Все разом важило 5 кільоґрамів, кіш сам плетений із сирого вербо лоза важив 3 кільоґр.; в серединї були три кусники козини а на них на верха сторчав — козячий хвіст! — Так виглядало дешеве мясо, яке розсилає якийсь мантій з Угорщини.

— Огні. Вчера вечером вибух огонь в каменици п. Ольги Рудницкої при ул. Тарновского ч. 7. Від кухонної печи займила ся підлога а внаслїдок того згорів бальок під підлогою і часть стелї. Шкода виносить около 600 кор. Сторожа пожарна загасила огонь. — На фільварку Легурди коло Крехова вибух дня 1 с. м. огонь, котрий знищив будинки господарскі вартости около 50.000 кор, при чім згоріло 9 штук худоби і 17 штук безрог а також згоріла значна часть збіжа і сїна.

— Нічна стрілянина. Патролюючі коло Збіжевої площі поліцияни зачули здалека від сторони мосту якийсь крик, а відтак і вистріли з револьверів. Двох з них пішло в тім напрямі і небавком побачили громадку людий, зложену з 5 мужчин, котрі побачивши їх, зачали втікати. Поліцияни пустились за ними в погоню і коли один з них придержав якогось Маркуса Куґля, другий побіг за втікаючими, котрі втікаючи, почали стріляти й до поліцияна з револьверів. Поліциян відповів так само револьвером, але чи зранив кого чи ні, не знати. Придержаного Куґля приведено на поліцию, а хто були тамті другі, се викаже слїдство.

Телеґрами.

Відень 6 лютого. В. кн. Андрій Владимирович прибув тут нині рано.

Константинополь 6 лютого. Б. султан Абдул Гамід не здужає від кількох днів. Однак кажуть, що нема причини до обави.

Константинополь 6 лютого. Міністерство війни одержало від Енвер-бея депешу з донесенєм, що Турки і Араби нападали в ночи три рази на Дерну і Бенґазі.

Петербург 6 лютого. Зі всїх сторін Росиї надходять вісти о гураґанах снїгових; рух на многих шляхах зелїзничих перерваний. Богато поїздів застрягло в снїгу. Дорогами годї їздити. Єсть велике число случаїв смерти внаслїдок замерзненя. Вигинуло богато худоби.

Рим 6 лютого. (Аґ. Стеф.) Італїяньске правительство позволило кораблеви товариства „Messagero Maritime“ переплисти через лінію бльокади в Годейдї, звідки корабель той має забрати 26 Французів.

Пекін 6 лютого. Відділ повстанців, котрий висїв на беріг коло устя ріки Ялу, побив цїсарске войско, вислане з Мукдену. Згинуло 20 повстанців і 80 вояків з цїсарского войска. Повстанцї побили також ослаблену в наслїдок дезертирства армію віцекороля Квантунї і Квансі. В тій борбі погибло по сторонї армії 100 вояків.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні означені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел минутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 2·40, **8·22**, 8·45, **2·50**§), **2·..** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від ¹/₆ до ¹⁵/₉ виключно недїль, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·..
11·13.

†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·50, 3·05*)
6·29†), 10·45.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·..

§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ виключно днии в нед. і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·40, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·55, 6·18.

До Стоянова: 7·50, 5·20

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**,
9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*)До Винник. §)До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*)До Винник. §)До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **12·..**, **2**, 5·45
7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†)
10·30.

†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5.,
6·26, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·..

§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ виключно днии в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·..
9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*)З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*)З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне
для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилає gratis і franco.

6 простирал

з найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·— 30 м. добрихрештоктобрештокторт сортованих —8 м. дов. К 18·— На жадане висилаємо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї

Ткальня полотна і вовни

Братів Крейцар

Добрушка (Чехи).

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найліпших і природних вин, почавши від 50 літрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне — — по 75 сот. — —
2) біле вино десерове — — по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott — по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“) — по 1 К і більше.
5) Іа сливовиця 75 прц. — — по 1·80

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всі зелізниці в краю і за границею.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопала) у Львові. Телефона ч. 527.